

Til nr. 13.

Efter forslaget § 57 kan retten eller vedkommende myndighed bestemme, at kæreafgiften tilbagebetales, såfremt den påkærede kendelse eller beslutning omgøres. Dette er i overensstemmelse med nugældende praksis på dette område.

Når det i bestemmelserne i § 52 og § 56 ikke overlades til rettens skøn, om tidligere erlagt afgift skal fradrages eller tilbagebetales, forekommer det mest praktisk, at adgangen til tilbagebetaling i de i § 57 nævnte tilfælde ej heller gøres fakultativ. Bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 14 og 15.

Efter forslaget § 64, stk. 4, er finansministeren part i en sag vedrørende klage over en retsafgiftsberegning, såfremt han har afgivet erklæring i sagen.

Efter forslaget § 64, stk. 6, er finansministeren part i en sag, hvorefter en kendelse afsagt i henhold til § 64, stk. 5, i en klagesag om retsafgiftsberegning påkæres, og det, selv om finansministeren ikke har afgivet erklæring i sagen. Endvidere skal den kærende give finansministeren underretning om kæremålet. Bestemmelserne er indsat for at give finansministeren lejlighed til at varetage statskassens tarv i disse sager.

Bestemmelserne forekommer dog ikke særlig nødvendige i så henseende. I medfør af bestemmelserne i retsplejelovens § 417 og § 441 vil finansministeren kunne påkære en afgørelse om retsafgiftsspørgsmål. For at finansministeren kan få underretning om sådanne afgørelser, må det være tilstrækkeligt, at udskrifter af de kendelser, landsretterne og sø- og handelsretten i København afsiger, indsendes til finansministeriet. I de sager, hvori finansministeren har afgivet erklæring, vil finansministeriet altid få underretning om sagens afgørelse.

Til nr. 16.

Med hensyn til værdiansættelsen af aktiver til skifteafgiftsberegning i de af skifteretterne behandlede dødsboer lader forslaget § 65, stk. 1, arveafgiftslovens regler om det offentliges adgang til at omgøre en foretaget arveafgiftsberegning finde anvendelse også på beregningen af skifteafgift.

Dette har forbindelse med, at det i § 31,

stk. 1, er foreskrevet, at arveafgiftslovens regler om værdiansættelsen af aktiver skal finde anvendelse ved værdiansættelsen til skifteafgift.

Bestemmelsen i § 65, stk. 1, er en undtagelse fra reglen om, at skifteafgiftsberegninger, foretaget af skifteretten, kun kan påklages (af de afgiftspligtige eller af finansministeriet) efter reglerne i forslaget § 64.

Når beregningsgrundlaget for skifteafgift og for arveafgift er det samme, forekommer det mest logisk, at en ved arveafgiftsrevisionen foretaget ændring af beregningsgrundlaget fører til en omberegning af både arve- og skifteafgift. Praktiske grunde kan imidlertid tale derimod. I de boer, hvor der både erlægges skifte- og arveafgift, vil nemlig enhver ændring af skifteafgiften medføre ændring af arvebeholdningen, således at arveafgiften skal ændres ikke alene på grundlag af en ændret værdiansættelse, men også på grundlag af ændringen i skifteafgiften, hvilket kan blive ret kompliceret, og den yderligere afgift vil ofte ikke stå i forhold til besværet med omberegningen.

Af hensyn til skifteretternes arbejde foreslås det derfor, at bestemmelsen i § 65, stk. 1, udgår, således at de almindelige klageregler i § 64 også finder anvendelse på værdiansættelsen af aktiver til skifteafgiftsberegning i de af skifteretterne behandlede dødsboer. Herved vil finansministeriet i praksis blive afskåret fra at kræve de af skifteretterne foretagne skifteafgiftsberegninger omgjort.

Når § 65, stk. 1, udgår, må forslaget nuværende § 65, stk. 2, der angår eksekutorboer, omformuleres som foreslået.

Til nr. 17.

Forslaget § 66, stk. 2, indeholder regler om, hvor længe efterbetaling af for lidt beregnet afgift kan finde sted. Fristen er 6 uger, efter at den afgiftspligtige har fået kundskab om beregningen, og udtrykkes ved en henvisning til fristen i § 64, stk. 1, 2. pkt.

Da det kan være praktisk, at fristen nævnes selvstændigt i bestemmelsen, foreslås det, at man formulerer bestemmelsen således, at henvisningen til § 64, stk. 1, 2. pkt., udgår og 6 ugers fristen anføres selvstændigt.

Til nr. 18.

Forslaget til lov om retsafgifter og forslaget til lov om stempelafgift er nært knyttet